דגל מחנה אפרים — תזריע

אשה כי תזריע וילדה זכר: ונקדים לפרש הפסוק בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו היינו ע"ד שאמר ר' חנינא בן דוסא אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מקובל והיינו שגורה מלשון משגרין כוס של ברכה וכו' והיינו אם נשלח לו התפלה בפיו מאת ה' איך להתפלל ואיזה דיבורים שידבר אז בוודאי יודע אני שהוא מקובל וכו'. וזהו פי' הפסוק בורא ניב שפתים היינו כשהשם בורא לו מחדש ניב שפתים מה להתפלל ולדבר לפניו אז שלום בוודאי וכו' אמר ה' כשהדבורים הם דברי ה' ששלח לו כך בפיו אז וודאי ורפאתיו וזה י"ל שמרמז הפסוק אשה כי תזריע היינו כשהדבור שלו מזריע היינו שנתפשט הדבור שלו בדבורים חדשי' מאת השם ב"ה אזי וילדה זכר היינו מולדת חיים ורפואה וחסד בחי' זכר והבן:

או יאמר כי העולמות לגבי קב"ה כנוקבא לגבי דכורא לקבל חיותם מן הקב"ה והקב"ה הוא בחי' דכר לכל העולמות שמשפיע להם חיות וחסד הנקרא דכר לכן כשאדם מתאווה לדבק בקב"ה בזה הוא מעלה בחי' מ"נ ונתעורר מלעילא בחי' מ"ד ונולד שפע וחיות לו ולכל העולמות לאפוקי כשמתאווה לתענוגי חמדת עו"הז שהם עצמם בחי' נוקבא כי כולם צריכי' לקבל חיות מאתו ית"ש וידוע אין אדם עובר עבירה אא"כ וכו' ומסתלק ממנו הנשמה חלילה וחס אבל כשהנשמה אצל האדם אזי מתאוה לשורשה לקב"ה: וזהו שמרמז אשה כי תזריע היינו נשמה שהיא בחי' אשה ונוק' לגבי קב"ה: כי תזריע היינו כשמתאווה לקב"ה ובזה היא מזרעת בחי' מ"נ בהתעוררת מלתתא לעילא אזי וילדה זכר כנ"ל שמתעורר חסד וחיים ושפע מלעילא לתתא בחי' מ"ד כנ"ל והבן:

עוד ירמוז ע"ד שבשפלנו זכר לנו היינו כשאדם הוא בבחי' שפלות לגבי קב"ה אז הוא זוכה להשראת השכינה עליו כמ"ש אשכון את דכא ושפל רוח ונעשה בזה בחי' דכר שמשפיע שפע וחיים לכל העולמות וכל השפע הוא על ידו וזהו אשה כי תזריע היינו כנ"ל שמתאווה לקב"ה ע"י שמכיר ערך שפלותו וערך גדולתו ית"ש שהוא לא"ס ותכלית וזוכה בזה להשראת השכינה עליו וילדה זכר היינו שזוכה למדריגה שנעשה בחי' דכר שע"י יורד השפעות וחיים על כל העולמות והבן:

וטהרה ממקור דמיה: הנה מלת ממקור נראה מיותר ומשולל הבנה ובבעה"ט כתוב ב' במסורה ממקור דמיה ממקור ישראל וכו' ע"ש והנה חנני ה' בזה ברחמיו וברו"ח ע"פ שקבלתי מחכמי ישראל שהיו אצל אא"ז זללה"ה שגדולי הדור הם יכולים לטהר נשמות ישראל המטונפות בכל ליכלוך טומאת זוהמת עבירות ר"ל ובהם תלוי כל עיקרי התשובה ועפ"ז אמרתי רמז בפסו' מקוה ישראל ה' שבכאן סידד ג' מיני טהרה א' מקוה מטהר מכל טומאה ב' ישראל היינו מי שהוא במדריגה גדולה בבחי' ישראל הוא יש לו ג"כ בחי' מקוה לטהר כנ"ל כי ענין מקוה שמטהר פי' הרמב"ן ז"ל כי לכאורה איך מועיל לטומאה רוחניות טבילה במקוה בשלמא כתמי הבגד מכבסים במים להעבר הליכלוך אבל טומאה רוחניות במה אתדכי ותירץ הרמב"ן ז"ל כיון שבא במימי החסד ששורשו בחכמה ודעת מיד אתדכי וכן מי שהוא בבחי' ישראל בחכמה ודעת שלו יכול לטהר מכל טומאה וכן ה' הוא המטהר הגמור כי כל מקום שהקב"ה שורה שם המקום ההוא מטוהר כמו בה"כ שמטהר כמאמרם ז"ל מה ענין אהלי' לנחלי' וכו' ואפ"ל רמז כל הפסו' מקו' ישראל ה' על הבע"ת והנה כשמטהר עצמו ושב בתשובה שלימה אזי הולך ממדריגה למדריגה בתחלה מקוה היינו אותיות קומה שנזקוף קומתו כי כמו אדה"ר כשחטא נכפפה קומתו וכששב בתשובה ניתוסף קומתו ונעשה קומה שלימה ואח"כ ישראל היינו שנעש' בחי' אדם שעד עתה היה בבחי' דם כי ידוע הא' אינו נרגש במבטת חטא רק אותיות חט והא' אינו נרגשת מחמת שאלופו של עולם נעלם ממנו בשעת החטא אבל כששב בתשובה והתחבר עצמו לאלופו של עולם נחבר א' לדם ונעשה אדם ואא"כ זוכה ה' היינו שיהיה מרכבה לשם הוי"ה ב"ה מספר אדם במילוי שם מ"ה וזה י"ל הרמז בפסוק ובמסורה וטהרה ממקור דמיה היינו שיש טהרה במקוה שהוא מקור מים חיים ויש טהרה ממקור ישראל היינו מי שהוא

בחי' ישראל הוא בחי' מקור מים חיים לטהר כל טומאה וגם עוש' ממקור דמיה היינו דם י"ה מה שהי' בתחל' דם נעשה אדם בצירוף מ"ה היינו אלופו ש"ע ובצירוף א' לדם נעשה אדם וכו' והמש"י:

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת וכו' והובא אל אהרן הכהן י"ל בזה ע"ד רמז מוסר השכל כי יש במה מניעות לאד' שאינם מניחים אותו לבוא למדריגה להיות בחי' אדם שהוא מדריגה עליונה א' לפעמים הוא נופל ממדריגתו כדי לבוא למדריגה עליונה יותר גבוה או בשבילו או בשביל אחרים כידוע בשם אא"ז זללה"ה ומובא בספרי הכה"ג מוהר"י יוסף המנוח ז"ל וכשהוא במדריגת קטנות אינו יודע מה זה ועל מה זה והולך ומצטע' בנפשו ומבק' מאת ית"ש ע"ז ומפשפש במעשיו ואומ' אלי אלי למה עזבתני עד שעוזר לו הש"י ובא למדריג' העליונ' ב' לפעמים אדם נופל ממעלתו ואינו יכול לבוא למדריגה ע"י האנשים אשר סביבו כי הם מונעים אותו או שאינם עוזרים לו לעבודה הן ברוחניות הן בגשמיות או בפרנסה או חלילה וחס מחמת שהם אינם הולכים בדרך הישר ומעשיהם פוגלים מחשבות האדם הגדול אשר ביניהם כידוע בשם אא"ז זללה"ה בכללות העולם כי המעשים רעים של העולם ח"ו הם פוגלים מחשבת בני האדם הצדיקים אשר ביניהם וכ"א לפי בחינתו ומדריגתו בפרט ג' כי לפעמים נופל במחשבות העובד שהוא מהיר ובהיר במלאכתו עבודת הקודש ומכוין כוונת ויחודים והם נסתרים מה' כי לא באו אל חדרים הפנימים לשולל הגשמיות וד"ל כי קצרתי בזה או שיש אדם חכם וחריף המוח להבין ולהשכיל בתורה ועבודה כמו מעין הנובע ואין מי שדלה אותם המים ומחמת זה אינם נובעים חדשים כידוע מענין המעיין והיינו שכ"א אומר נבינותי והשגתי יותר מזה האדם ואיני צריך לו ולתורתו ומחמת זה בא מניעה להשפיע כשאין מקבל ודי בזה וזה רמז הפסוק אדם היינו מי שהוא בעל נשמה קדושה מדריגה עליונה המכונה בשם אדם כי יהיה בעור בשרו היינו בלבושין שלו נגע שתרגום אונקלוס מכתש סגירו לשון מניעת השפע כדאיתא בזוה"ק והוא נופל ממדריגתו ואינו יכול לבוא למדריגה עליונה ע"י אחד משלשה דברים שאת לשון הגבהה היינו שהירידה הוא צורך עליה כנ"ל או ספחת שהוא לשון חיבור ואסיפה כמו ספחני נא היינו מניעה הב' מחמת אנשים המחוברים עמו וסביבו שהם מונעים אותו מלבוא למדריגה ח"ו או בהרת לשון בהיר בשחקי' כנ"ל מניעה הג' וזהו עצת התורה הקדושה בכולם והובא אל אהרן הכהן היינו מדת התשובה והחסד כי הכל הוא מן ה' וה' מתקן הכל ובידו להסיר כל חלאה וצחנה ולהוריד השפע דרך הצינורת הידועים על כל העולמות אמן והבן:

צרעת ממארת הוא וכו': ונקדים לבאר הפסוק אמרת ה' צרופה מגן הוא לכל החוסים בו: כי בתורה כתיב מארת חסר ואיתא על שהיה קיטרוג כנודע לכך כתיב מארת חסר אבל אם לא היה קיטרוג לא היה חסר וע"כ צריך כל אדם להתפלל ע"ז שיהיה אור הלבנה כאור החמה ולא יהיה בה שום מעו' וחסרון כלל והיינו שלא יהיה שום קיטרוג כי יבוטלו כל הקליפות ויקוים ביום ההוא יהיה ה' אחד וכו': וידוע הכוונה הוא שיהיה השם הוי"ה אותיות יהיה היינו שלא יהיה שום פירוד לעולם בין ו' לה' כמו בין י' לה' ואז יהיה מאורות מלא בוא"ו כי וא"ו הוא רמז על עץ והוא בחי' המשכה שמשם נמשך שפע וחיים וברכה וכל טוב כי נמשך ונשפע אור שמאיר בה אבל אם יש חסרון בהאור ממילא יש חסרון בהשפע וידוע דהשכינה נקראת בשם סיהרא כי אין לה אור כ"א מה שמקבלת מן השמש וכן כביכול השכינה היא אספקלריא זילא נהרא אלא מה שמקבלת אור מן הש"ית ב"ה וכשיהיה יחוד קב"ה ושכינתיה בלי שום העדר וחסרון והפסק כלל אז יהיו נשפעות כל ההשפעות של טובה וברכה: וזהו אמרת ה' צרופה היינו כשהשם הוי"ה ב"ה הוא מצורף ומתייחד עם אדני שהוא יחוד קב"ה ושכינתיה אז בטילין כל הדיני' וכל הקליפות ונעשה בחי' אמרת שהיא רכה שם אמירה גם רומז שיהיה נעשה מן מארת אמרת ומגן הוא לכל החוסים בו שמגין וממשיך חיים ושלום וכל טוב על כל העולמות: וזהו שמרמז צרעת ממארת ותרגומו של צרעת סגירו היינו שסגור ואינו מאיר בתוכו ולית מאן דפתח כלל כדאיתא בזוה"ק וזה נמשך ממארת היינו מן מארת שהוא חסר ו' שאינו מאיר לתוכו וזה גורם העדר השפע חלילה אבל כשיש צדיקים בדור שיודעי' להפך מד"הד הקשה למד"הר נעשה צירוף אמרות שהשכינה היא בתי' פה כל דיבור של כל העולמות ולא עוד אלא שנעשה אמרות לשון אמירה שהיא רכה היפוך מדיבור שהוא קשה והיינו שנמתקין כל הדינים ונתבטלין כל הקליפות והיה ה' אחד ושמו אחד ב"ב אמן סלה: